

เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2569 จุดประสานงานกฏอนามัยระหว่างประเทศของสารานุกรมรัฐอิตาลี แจ้งต่อองค์การอนามัยโลก พบผู้ป่วยยืนยันโรคไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9Nx) ในคน

ผู้ป่วยเพศชาย อายุระหว่าง 26–30 ปีมีประวัติพำนักอยู่ในสารานุกรมรัฐเซเนกัล ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2568 ถึงมีนาคม 2569 และเดินทางออกจากเมืองดาการ์ เมืองหลวงของสารานุกรมรัฐเซเนกัล เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2569 ก่อนเดินทางถึงเมืองมิลาน สารานุกรมรัฐอิตาลี ในวันที่ 14 มีนาคม 2569 ในวันเดียวกัน ผู้ป่วยได้เข้ารับการรักษาที่ห้องฉุกเฉินด้วยอาการไข้และไอเรื้อรังซึ่งมีอาการตั้งแต่กลางเดือนมกราคม ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2569 ตรวจพบเชื้อไวรัสโรค ร่วมกับการตรวจพบเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ A ที่ยังไม่สามารถระบุสายพันธุ์ย่อยได้ ผู้ป่วยจึงถูกแยกในห้องความดันลบตามมาตรการป้องกันการแพร่เชื้อทางอากาศ และได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส และยาต้านไวรัส วันที่ 24 มีนาคม อาการผู้ป่วยคงที่และมีแนวโน้มดีขึ้น เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2569 ห้องปฏิบัติการอ้างอิงระดับภูมิภาคยืนยันเชื้อไวรัสชนิดย่อย H9 และในวันที่ 21 มีนาคม 2569 ยืนยันว่าเป็นเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ A(H9N2) ด้วยเทคนิค Next-Generation Sequencing โดยจัดอยู่ในสายพันธุ์ย่อย (clade) G5.5 ซึ่งหลักฐานทางพันธุกรรมสนับสนุนว่าเชื่อมีความเกี่ยวข้องกับสายพันธุ์ไข้หวัดนกในสารานุกรมรัฐเซเนกัล ทั้งนี้ ตัวอย่างเชื้อได้ถูกส่งไปยังศูนย์ไข้หวัดใหญ่แห่งชาติของอิตาลีเพื่อดำเนินการเพาะแยกเชื้อเพิ่มเติม

จากการสอบสวนโรค ไม่พบประวัติการสัมผัสสัตว์ สัตว์ป่า หรือการเดินทางไปยังพื้นที่ชนบท รวมถึงไม่พบประวัติสัมผัสผู้ป่วยที่มีอาการหรือผู้ต้องสงสัย โดยผู้ป่วยระบุว่าในระหว่างพำนักในสารานุกรมรัฐเซเนกัลอาศัยอยู่ในเขตเมืองของกรุงดาการ์ และมีกิจกรรมเพียงการไปยังร้านอาหารฟาสต์ฟู้ด ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านค้าท้องถิ่น และการไปชายหาด 1 วัน การติดตามผู้สัมผัสในสารานุกรมรัฐเซเนกัล ไม่พบผู้มีอาการผิดปกติ ขณะที่ในสารานุกรมรัฐอิตาลี ได้ดำเนินการสอบสวนและ

ติดตามผู้สัมผัสรวม 14 ราย โดยผู้สัมผัสส่วนใหญ่สามารถติดตามได้ มีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการเป็นลบ และอยู่ภายใต้การเฝ้าระวังอาการร่วมกับได้รับยาป้องกัน อย่างไรก็ตาม ยังพบข้อจำกัดในการติดตามผู้สัมผัสบางราย ได้แก่ ไม่สามารถติดตามคนขับแท็กซี่ได้ และผู้โดยสารเครื่องบินบางส่วนยังไม่สามารถติดต่อได้ ทั้งนี้ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางระบาดวิทยาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา มีรายงานผู้ติดเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ A(H9) ในคนจากประเทศในแอฟริกาและเอเชีย โดยเฉพาะในสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งรายงานผู้ป่วยส่วนใหญ่จำนวน 156 ราย และมีผู้เสียชีวิต 2 ราย (คิดเป็นอัตราป่วยตายร้อยละ 1.3) กรณีดังกล่าวนับเป็นผู้ป่วยไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) ในคนรายแรกที่เป็นการนำเข้าเข้าสู่ภูมิภาคยุโรป

การประเมินความเสี่ยงขององค์การอนามัยโลก ผู้ป่วยติดเชื้อไข้หวัดนกสายพันธุ์ A(H9N2) ในคนส่วนใหญ่มักมีความเชื่อมโยงกับการสัมผัสสัตว์ปีกที่ติดเชื้อหรือสภาพแวดล้อมที่ปนเปื้อนเชื้อ โดยอาการโดยรวมมักไม่รุนแรงและยังสามารถพบผู้ป่วยเป็นครั้งคราวได้ เนื่องจากไวรัสยังคงแพร่ระบาดอยู่ในสัตว์ปีกตามธรรมชาติ ทั้งนี้เคยมีรายงานการติดเชื้อในคนที่เกี่ยวข้องกับตลาดค้าสัตว์ปีกมีชีวิตในสาธารณรัฐเซเนกัลมาก่อน หลักฐานทางระบาดวิทยาและไวรัสวิทยาในปัจจุบันยังไม่พบว่าเชื้อดังกล่าวมีความสามารถในการแพร่จากคนสู่คนได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความเสี่ยงของการแพร่กระจายในวงกว้างอยู่ในระดับต่ำ แม้อาจพบผู้ติดเชื้อที่เดินทางระหว่างประเทศและถูกตรวจพบในประเทศปลายทางได้ แต่โอกาสการแพร่กระจายในระดับชุมชนยังถือว่าต่ำ ทั้งนี้ การประเมินความเสี่ยงดังกล่าวอาจมีการปรับเปลี่ยนได้ หากมีข้อมูลทางระบาดวิทยาและไวรัสวิทยาเพิ่มเติมในอนาคต

ในด้านข้อแนะนำ องค์การอนามัยโลกยังคงไม่มีการปรับเปลี่ยนมาตรการด้านสาธารณสุขและการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดใหญ่ โดยแนะนำให้ประชาชนหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ตลาดค้าสัตว์มีชีวิต

สารานุกรมรัฐพิธีรายงานพบผู้ป่วยโรคไข้หวัดนก สายพันธุ์ A(H9N2) ในคน จำนวน 1 ราย

ฟาร์มสัตว์ปีก หรือพื้นที่ที่อาจปนเปื้อนมูลสัตว์ปีก สำหรับผู้ที่มีความจำเป็น
ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสัตว์ปีก ทั้งที่มีชีวิตหรือซากสัตว์ (รวมถึงการเชือด)
ในสถานประกอบอาชีพหรือการเลี้ยงในครัวเรือน ควรใช้อุปกรณ์ป้องกันระบบ
ทางเดินหายใจอย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยอย่างเคร่งครัด
เช่น การล้างมือบ่อย ๆ หรือใช้เจลแอลกอฮอล์ทำความสะอาดมือ ทั้งนี้ องค์การ
อนามัยโลกไม่ได้แนะนำมาตรการเพิ่มเติมเป็นพิเศษสำหรับผู้เดินทาง และไม่
สนับสนุนให้มีการจำกัดการเดินทางหรือการค้าระหว่างประเทศจากเหตุการณ์
ดังกล่าว ตามข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ภายใต้มาตรา 6 ของกฎอนามัยระหว่างประเทศ (IHR) การติดเชื้อไวรัส
ไข้หวัดใหญ่ในคนที่เกิดจากไวรัสสายพันธุ์ใหม่ทุกกรณีถือเป็นโรคที่ต้องรายงาน
โดยมีนิยามผู้ป่วยสำหรับการรายงานภายใต้ IHR กำหนดไว้ชัดเจน รัฐภาคีสมาชิก
ของ IHR มีหน้าที่ต้องแจ้งองค์การอนามัยโลกโดยทันที เมื่อพบผู้ป่วยที่ได้รับการ
ยืนยันทางห้องปฏิบัติการว่าเป็นการติดเชื้อไวรัสไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ A
ดังกล่าวในคน

ที่มา : EIS | Event Information Site for IHR National Focal Points (Event ID: 2026-E000128)
จัดทำ : 1 พฤษภาคม 2569
เรียบเรียง : กองระบาดวิทยา จุดประสานงานกฎอนามัยระหว่างประเทศ ประจำประเทศไทย (IHR-NFP)